

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3164/2020
24.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислава Видицки, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, ПУ Нови Сад, ПС Бечеј, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1049/20 од 11.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 24.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1049/20 од 11.05.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1049/20 од 11.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју П1 94/18 од 09.12.2019. године тужбени захтев је усвојен у целости, обавезана је тужена да тужиоцу, за период од 01.02.2015. године до 01.02.2018. године исплати износ од 10.555,80 динара на име обрачунате разлике између исплаћеног дела трошкова превоза и цене појединачне карте спрам присутности на раду, а највише до висине месечне претплатне карте, са законском затезном каматом од 09.11.2019. године до исплате, износ од 2.640,91 динара на име законске затезне камате на обрачунату разлику неисплаћених путних трошкова тужиоца на дан вештачења - 08.11.2019. године и износ од 5.217,07 динара на име законске затезне камате за доцњу на исплаћен износ на име путних трошкова тужиоца, одбијени су приговори стварне и месне ненадлежности и обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 82.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1049/20 од 11.05.2020. године, ставом првим изреке жалба тужене је делимично усвојена, па је преиначено решење о трошковима парничног поступка садржано у првостепеној пресуди, тако да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, у

преосталом делу је жалба тужене одбијена, као неоснована, и првостепена пресуда потврђена.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, побијајући је у ставу првом изреке којим је преиначено решење о трошковима парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Трошкови поступка су регулисани процесним законом. Они представљају споредно потраживање које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозволjenост изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, не узимају у обзир, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиоца није дозвољена.

Није од утицаја на дозволjenост ревизије то што је другостепени суд преиначио првостепено решење о парничним трошковима, будући да ревизија у сваком случају није дозвољена према врсти одлуке која се побија.

На основу изложеног, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бождар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић

СК/ВГ